

Trobada del **Grup de Lectura Meteora** a Documenta
Pau Claris, 144, Barcelona

16 de setembre de 2019
La filla del rellotge, de Kate Morton

Aspectes generals

Una majoria de membres del Grup ha expressat una opinió negativa sobre el llibre. No ha agradat, els ha costat molt d'entrar-hi i de continuar, i l'obra se'ls ha fet pesada, l'han trobat dispersa i molta gent ha abandonat la lectura a la pàgina 77, 213, 500, etc. El criteri general és que, de pàgines, en sobren la meitat, que hi ha molts continguts amb palla i que l'escriptora sovint es perd. Les persones que han provat de llegir-la en diagonal o de saltar al final per aclarir conceptes han reconegut que els ha estat impossible, no se n'han sortit.

La causa pot ser que l'obra hagi estat un compromís contractual que calia complir i això ha afectat la seva qualitat perquè, tot i que ha vingut presentada com un best-seller i que ha estat molt recomanada per la promoció, la novel·la agrada ben poc. Això sí, amb un parell d'excepcions en el Grup que declaren que els ha distret, reconeixent, però, que a causa de l'estiu han tingut poques interferències i que han pogut mantenir una lectura més concentrada o més entretinguda que de costum.

S'ha comentat que les primeres obres de Kate Morton són més curtes i estan més ben lligades, tot i que també hi ha qui opina que *Les hores perdudes* és més o menys igual que *La filla del rellotger*.

Potser el principal problema és que no s'acaba d'entendre què explica l'obra, què pretén l'escriptora, i per això et deixa a mitges i no satisfà. Una mica com aquelles pel·lícules de mitja tarda de diumenge, que tot i ser dolentes les acabes de veure perquè t'aclareixin els dubtes que planteja, sense finalment aconseguir-ho.

Es va fer notar que és una obra vinculada a diferents llocs o referents de l'imperi britànic, cosa que pot apropar-la a un públic determinat i allunyar-la d'altres.

Aspectes formals

Sembla que s'hagi volgut estructurar com una novel·la dins la novel·la, o com un trencaclosques, però és evident que l'autora es perd.

Les descripcions es van qualificar de carrinclones i es van criticar uns salts temporals que no s'entenen i tècnicament mal resolts, perquè fan perdre el lector. L'estil formal i l'estructura de l'obra estan plantejats amb unes complicacions que demanen una gran escriptora, i almenys en aquesta obra no és el cas.

Es va fer notar un canvi en el tipus de lletra molt lleu entre els capítols en números aràbics o romans. Tan lleu, que si tenia alguna intenció orientativa cap al lector, no es detecta si no t'hi fa fixar algú molt entès en tipografia. També es va trobar a faltar un índex que ajudés el lector a situar-se temporalment i argumentalment.

Argument

Es va criticar que la història contemporània quedi sovint en segon terme quan de fet hauria de ser el fil narratiu principal. És destacable la importància de la casa, que juntament amb alguns personatges enllacen els cent anys de diferència. Aquesta casa aglutina un entorn i un ambient esotèric que donen cos a la novel·la. La casa fascina la protagonista perquè és la del conte que li explica la mare. Alguns personatges contemporanis al final lliguen amb el fil argumental retrospectiu.

Tot i així, els lligams argumentals són fluixos i sovint forçats, hi ha línies narratives clarament supèrflues i l'autora no tanca tots els arguments, amb una certa incoherència conceptual que va destil·lant-se per tota l'obra.

Es va comentar la certa gràcia de l'esperit-fantasma que va observant les coses i passant per tota la història, i es va considerar una bona idea la seva inclusió en la trama.

D'altra banda es va definir el llibre com a «trampós» perquè dona pistes falses i juga sovint a despistar el lector.

Personatges

Es va coincidir bastant a dir que la novel·la té un excés de personatges, molts dels quals sense gaire sentit. Per exemple, el de la nena nascuda a l'Índia es va considerar un personatge forçat, amb una intervenció que soluciona els embolics argumentals de l'autora, però que no lliga amb la història ni hi aporta res d'interès. I el de la germana es va definir com un personatge poc travat. Alguns altres personatges són com d'una altra novel·la, parlen o representen històries diferents i sense gaire lligams amb la trama principal.

Final

Al final de l'obra es lliguen alguns caps, no tots. Hi ha qui va veure el final faltat de vigor i amb enllaços forçats. Sovint en la lectura de l'obra cal tornar a començar per aclarir conceptes. Algunes persones van haver de fer marques per no perdre's i no haver de tornar constantment enrere.

Influències

Són evidents les influències de Dickens, Jane Austen, les germanes Brontë, Wilkie Collins, etc. L'obra ofereix pinzellades de literatura victoriana, però sense sentit ni consistència, amb un munt de referents que no acaben de lligar ni de definir-se.

•

Pròxima trobada del Grup: dilluns, 21 d'octubre de 2019, 19h. Llibreria Documenta.

Obra: *El far*, de Maria Carme Roca (Columna)

Us recordem que Llibreria Documenta us fa un **5% de descompte** de les obres que llegim com a participants en el Grup de Lectura (per encàrrecs: **93 317 25 27**).

Més informació sobre el Grup de Lectura Meteora: www.editorialmeteora.cat